

לעובדי הכנסת מגיעה

תוספת בושיה ואריה גנגר

עושה „המון. המון!“

פינחס גולדשטיין, הוא מספר בגאווה שהוא מתחיל את יום-עבודתו לפני השעה 5 בבוקר, בשחייה בכריכה שליד ביתו. הוא טוען שה' חורף אינו מפקיד אותו, והוא עושה מיקלחות קרות גם בימי הקרה, כשהוא נשאר בירוש' לים לצורכי עבודתו.

אחרי שהאורחים עזבו את האולם שבו נערכה מסיבת

בבדידות בלתי-ניעמה מצא את עצמו שריהביטהון, כאשר חגג עם אשתו ושני זוגות נוספים את יום הולדתו ה-54 בקיוסק של שאול אברון בנוה-צדק. השולחן של אריאל שרון היה מוקף בשולחנות של שמאלנים, שי' לשמיעו כל הזמן הערות לגי' לגניות כלפיו. רק אישה-טל' וויזיה אביטל מופינזון, ר' העיתונאי עמוס קינן, שי' נכחו במקום, לחצו את ידי' השר ואיחלו לי מזל-טוב. לבי' סוף, כשעזב שרון ובני לוויי' תו את המקום, נשמעו מחיי' אות-כפיים חרישיות.

לרגל חילופי האיגרות החמות בין ראש-הממשלה, מנחם בגין, ונשיא ארצות-הברית, רונלד ריין, דיבר שרה-חוקי-לשעבר, אבא אבן על הנטייה של בנייה-מערב לי' נימוסים ולשבחים מוגזמים, שהישראלים נתפסים להם. הוא סיפר שכאשר סבו היגר לאנגליה, בין המכתבים שי' קיבל היה אחד שבסופו נר' שם: „בנאמנות, עבדך הנאי מן.“ האיש התרגש עד דמעות ואמר לבני-מישפחתו: „תרי' או אינו חברה! איזה אנשים! איזה נימוסים! אני רק באתי לכאן, ובאיוה לשון ידיונית הם פונים אלי!“ בנייה-מיש' פחה יעצו לו שבכל-זאת יעיין בחוכן המיכתב. כשעשה זאת חשכו עיניו. מעל למילות-ה' חיבה המוגזמת נכתב: „הווי' זה שלך פקעה. עליך לעזוב את אנגליה מיד!“

יצחק ליבני העיר באותו נושא, שכאשר היה עורך במחנה, ובא לראשונה לארצות-הברית, הוא הוצג שם עלידי דובר משרד-החוקי האמריקאי כ„עורך השבועון החשוב ביותר במזרח התי' כון.“ ליבני סיפר שכאשר שמע את ההגדרה במסיבה לא קם, משום שהיה בטוח שהמדובר במישהו אחר. כעבור שנים, כשבא כמנכ"ל רשות-השידור לביקור ברשת אן-בי-סי, הוא הוצג כ„מנכ"ל הפועל בית' מוכשרת, שכולנו יכולים לל' מוד ממנה.“

זיכרונות ספורטיביים העלו ח"כהמערך מוכיח הריש וחברו לקבוצת הכ' דורגל אס"א ירושלים. יש"ר אל קיפנר, חריש, ששיחק בהפועל קריתיים, הפך קיצוני ימני בקבוצת הסטודנטים, כא' שר למד כלכלה באוניברסי' טה העיברית, ניצל פעם מדי כותרצת. היה זה כאשר שי' חקה אס"א נגד הפועל בית' שמש, וניצחה את היריבים בי' תוצאה המוחצת 0:6. המארי' חים, שלא היו מוכנים להשי' לים עם התוצאה, היכו במנצ' חים ללא רחם, עד שעשרה משחקני אס"א אושפזו. חריש לא השתתף באותו מישוש משום שבאותו ערב התחתן עם חברתו אסתר. לחתונה לא הופיעו, כמובן, מרבית חבריו הספורטיבים.

ח"כ אחר הידוע באה' בתו לספורט הוא הליברל

שעון פרס

הצליח בנאום משעמם אחד להרדים את חברי מרכז מיפלגת-העבודה. פרס (משמאל למעלה) נאם באריכות, אך רק בסוף נאומו הבהיר שהשיב בשלילה לרעיון שהעלה ראש-הממשלה, מנחם בגין, להקמת ממשלת-אחדות-לאומית. מדברי פרס לא היה ברור, עד קרוב לסוף, אם הוא בעד או נגד הרעיון. בכל זאת, חברי-המרכז לא התעניינו כלל בדבריו. שלמה הלל (למעלה) בא באיחור, כימעט לקראת סיום נאומו של פרס, ומייד תפס תנומה. ח"כ חיים הרצוג (מימין), לא

בריהמיצווה לבנו רן-צבי, אסף גולדשטיין את הפרחים שנשארו, להפתעתו, על השול' חנות, ושלח אותם, עוד באותו לילה, לשני בתי-חולים שבי' שרון: בית לווינשטיין, ברע' ננה ונחיר בכפר-סבא.

בדיון בוועדת-הכספים של הכנסת, בעניין עתיד חבי' רת פרוטארום, הסבירו ראשי' החברה, ביניהם יושב-ראש

מועצת-המנהלים משר זנ' בר, את קשיי המיפעל. אחד מחברי הוועדה, רן תיבון, מסבלנותו פקעה ככל שהת' ארך ההסבר, שאל: „לא הבני' תי מכל ההסברים האלה מה אתם רוצים.“ ענה לו יגאל כרן-אורגד: „כסף! כסף!“

כשהודיע ח"כ משה שחל, בישיבת סיעת-המערך בכנסת על הגברת מערך הי'

מצליפים של הסיעה בבית, הוא גילה שלצוות נקבעו הי' ח"כים רפי פוויסה ועדנה סולידאר, בעזרתם של מז' כירתי-הסיעה דינה גורן וה' עוזר הפרלמנטרי, חן ברקן. כשהציג את האחרון אמר: „הוא אחראי לשלוח אתכם מ' המינון למליאה.“ מישוהו אמר שחן יהיה „השלטן הגדול“, ואחר הוסיף שכל הנשלטים יקראו „החוג לשילוח“, על

מישקל „החוג לשילוב“ שהיה במיפלטת-העבודה. כשנאם ח"כ מפ"ם דב זבין לפני חברי סיעתו על ביטול התוספות הפרלמנטריות של מכירי-הכנסת נתנאל לורך ועובדים בכירים אחר' רים, נשאל מהי בכלל תוספת פרלמנטרית. הוא חשב מעט ואחר-כך ענה: „אני חושב שזו תוספת-בושה לעבודה בי' כנסת.“

התאמק ונרדם, כשאצבעו בפיו. מוכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, שבא לדיון כחצי שעה אחרי שחל, שיפסף את עיניו בדאגה: גם עליו נפלה התרדמה. משה שהרבני, איש ועדי-העובדים של „תנובה“ (משמאל) נשען על המושב ונרדם. ח"כ דני רוזוליו (מעליו) עצם את עיניו וניסה להתרכז, בעוד שחברו לסיעה, ח"כ משה שחל (משמאל למטה) הבליע בכף-ידו פיהוק, כשיהודה חשאי מביט בו משועשע. חשאי היה בין המעטים שהיו עירניים. חשאי היה קצין-מודיעין, ונראה שהרגלים שרכש בצבא עדיין תקפים גם כשהוא ח"כ.

